

Ioan GROSARU

Pasărea de ceară

Mă iartă, Doamne, c-am zburat spre soare
Cu aripile-ntinse prin viforul de ceară
Arsura pe frunte mă ceartă și mă doare
Am aripile frânte, și mă agăț de-o scară.

Mă iartă, Doamne, c-am băut din vin
La ceasul ecumenic, ca musafir distrat
Și am dansat cu munții o oră de sublim
Învinuit de setea adâncă de urcat.

Mă iartă, Doamne, c-am iubit furis
Vreo creangă din copacul ce tinde spre urcare
De stau la pândă dornic, ca lupul în tufis
Mă iartă de ispită când am să zbor spre soare...

Mă cheamă înălțimea, dorul de ruine
Cu cântec de lumină și iz de primăvară
Mă iartă iarăși, Doamne, când am să zbor spre Tine
Să suflă focul milei pe trupul meu de ceară...

NOTA BENE: Aflăm, cu bucurie, că, la Ziua Forțelor Terestre, va avea loc și lansarea, de către Editura Militară, a volumului de poezii ale poetului erou Ioan Grosaru. Un admirabil gest recuperator – ai cărui inițiatori dovedesc că prețuiesc sincer sensibilitatea Omului căzut la datorie.

Despre post

✎ Silviu Constantin NEDELCO

Ce este postul? Este o întrebare des întâlnită.

Păi, dacă cercetăm în Catehism sau cartea cu numele de învățătură de credință ortodoxă, vom întâlni o primă definiție: „Postul este înfrânarea de toate mâncărurile, sau, la caz de boală, numai de unele, de asemenea și de băuturi și de toate cele lumești și de toate poftele cele rele, pentru ca să poată creștinul să își facă rugăciunea lui mai cu înlesnire și să îi fie milostiv Dumnezeu. Încă și pentru a ucide poftele trupului și a primi harul lui Dumnezeu...”¹

Ce rezultă, așadar, din prima definiție? Că postul este o înfrânare sau abținere de la patru lucruri: mâncăruri, băuturi, cele lumești și poftele cele rele.

Care este motivul acestei înfrânări, sau dacă ne abținem de la aceste lucruri, se va schimba ceva în viața noastră? Vom primi patru daruri sau recompense pentru această înfrânare: întărirea de a ne ruga mai ușor, milostivirea lui Dumnezeu, omorârea poftelor trupului și harul lui Dumnezeu. Acestea sunt foarte importante pentru viața unui creștin. De ce, ar putea întreba cineva? Pentru că lucrurile sunt prezentate sub forma unei scări, o scară a urcușului nostru spre Dumnezeu. Prima treaptă e întărirea de a ne ruga mai ușor; a doua treaptă e milostivirea lui Dumnezeu, ce va coborî la noi; a treia treaptă e omorârea poftelor trupului, a pornirilor trupului spre păcate; iar ultima treaptă, ca o incununare/desăvârșire/împlinire a acestora, este primirea/dobândirea harului lui Dumnezeu.

În concluzie, la ce ne folosește postul? Ne ajută să ne rugăm mai ușor, să dobândim mila lui Dumnezeu, să omorâm patimile și să primim harul lui Dumnezeu, doar cu o condiție: să ne înfrânăm/postim.

Conform celei de a doua definiții: „Postul e un mijloc de desăvârșire, de omorâre a voii trupului, spre asemănare lui Dumnezeu și cu îngerii, care n-au

nevoie de hrană.”² Sfântul Simeon al Tesalonicului explică foarte frumos aceste cuvinte: „Postul e lucrul lui Dumnezeu căci lui nu-i trebuie hrană. E viață și petrecere îngerească, pentru că îngerii sunt fără hrană. E omorârea trupului că acesta hrănindu-se ne-a făcut morți și izgonirea patimilor este postul, căci lăcomia întărește patimile trupului.”

Rostul și folosul postului e acela că întărește trupul și curățește sufletul. Postul e de două feluri: după asprime și după lungime/durată.

Postul după asprime se împarte în patru categorii: 1) Ajunare desăvârșită, când nu mâncăm și nu bem nimic, cel puțin o zi întreagă; 2) Aspru sau uscat, când mâncăm seara mâncare uscată (pâine, apă, fructe, semințe); 3) Obișnuit sau comun, când mâncăm de post afară de mâncare de dulce (carne, pește, brânză, lapte, ouă, vin, grăsimi); 4) Ajunul Bobotezei, sărbătorită pe 5 ianuarie, a doua zi luându-se aghiazmă pe nemâncate. Se poate posti și luna.

Postul de mai multe zile se împarte în patru mari posturi: 1) Postul Paștelui; 2) Postul Nașterii Domnului/Crăciunului; 3) Postul Adormirii Maicii Domnului; 4) Postul Sfinților Petru și Pavel.

Există și o excepție când nu postim miercurile și vinerea, ea fiind consemnată în toate calendarele bisericesti. Postul de la mâncăruri trebuie însoțit de rugăciune și pocăință.

Câteva sfaturi ale unor sfinți și părinți contemporani referitoare la post:

Diavolul pune toate cele potrivnice în postitori, și-i face pe ei să fie obraznici, să întoarcă vorba, aspri, mâniași, iuți, măreți în zadar, pizmuitoari, grăitori de cele urâte. Dacă vom petrece postul cu pace, blândețe, liniște, dragoste va fi primit de Dumnezeu. (Sfântul Teodor Studitul – Cuvânt despre cum să petrecem zilele postului)

Dumnezeu se mânie când nu e cinstit postul, dovada când îi spune lui Adam: „Pământ ești și-n pământ vei merge” (Facere³,19) (Sfântul Ioan Gură de Aur – Cuvânt despre flămânzire și post)⁴

Cea dintâi poruncă dată omului de Dumnezeu a fost pentru post (Facere 2, 17). Intrucât n-am putut posti, am fost izgoniți din Rai! De aceea vom posti ca din nou să intrăm în Rai. (Sfântul Vasile cel Mare)⁵

Animalele care mănâncă mult și sunt grase nu pot alerga așa de repede ca un cerb ce mănâncă puțin și tot astfel, un om lacom cu pântecul, nu poate fi așa activ și cu bune sporiri în nevoie ca unul ce se înfrânează. (Filaret, Mitropolitul Moscovei)⁶

Cu privire la post, atunci când nu există sănătate, îndurarea bolii și blândețea în timpul ei înlocuiesc postul. De aceea, binevoii să întrebuințai hrana care este cerută de tratament, chiar dacă nu este de post. (Sfântul Teofan Zăvorâtul)⁷

Cu trupul nu putem trata decât prin post. El nu știe și nu recunoaște convingeri. De aceea el trebuie uscat, încet și cu socoteală, fiindcă în mocirla uscată, porcii patimilor nu mai vin să se scalde. (Părintele Arsenie Boca)⁸

Concluzia este una singură: postul ne ajută la înnoirea sănătății trupului și sufletului. Sfârșit și lui Dumnezeu laudă!

1. Învățătură de credință ortodoxă, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2000, p.312.

2. Ibidem, p.313.

3. Proloagele, vol. 2, Editura Bunavestire, Bacău, 1995, p.585.

4. Proloagele, vol. 1, Editura Bunavestire, Bacău, 1995, p.370.

5. Grădina de flori duhovnicești, Editura Egumenița, F.L. F.A., p. 144.

6. Ibidem, p. 144.

7. Sfântul Teofan Zăvorâtul, Sfaturi Înțelepte, Editura Cartea Ortodoxă, Editura Egumenița, F.L., F.A., p.384.

8. Părintele Arsenie Boca mare îndrumător de suflete din secolul XX. O sinteză a gândirii Părintelui Arsenie Boca în 800 de capete, Editura Teognost, Cluj-Napoca, 2002, p. 133.

Dragelor, Pe loc, repaus!

✎ General de brigadă dr. Maricel POPA
maricelpopa@presamil.ro

• Lumea poate să fie puternică și atunci când este bună. Dar acest lucru se învață foarte greu. • Risipiți iubirea voastră de oameni! Este o risipă care vă îmbogățește. • Dragostea este acea relație în care un bărbat și o femeie își împrumută reciproc aripile. Dar important este ca ei să învețe să zboare împreună. • Maica Thereza spunea că dragostea este un fruct pârguit tot timpul, la îndemâna tuturor. Deci, nu ezitați! Dragostea este foarte aproape de noi. Și nu uitați că ea ne include. • Asta-i viața! Te îndrăgostești de o buclă, de o aluniță, de o gropiță în obraz... Și, până la urmă, te căsătorești cu toată fata. • Când dintr-o casă oarecare dispăre dragostea, rezistența peretilor ei începe să cedeze. • Câtă putere degajă frumusețea! Să ne uităm la femei. • Uneori, dragostea are și efecte nu prea... sănătoase: te face orb și surd, îți afectează inima, ba îți mai ia și mințile, câteodată... • Adam a fost unul dintre puținii bărbați din istoria omenirii care nu s-a uitat după alte femei. • Un singur lucru n-am cum să iert, totuși, femeilor: ele asigură materia primă pentru soacre. • Dacă într-o dispută oarecare de argumente pătrunde și frumusețea feminină, câștigătorul va fi cunoscut, deja, foarte ușor. • Iubirea are puteri fenomenale. Cât este un elefant de mare, și lui îi... sucește capul! • Privirile îndrăgostiților îi trădează. Ele sunt scrisori la vedere. • Aserțiunea *Femeile au menirea să ne facă viața frumoasă* are cel puțin o excepție: soacra. • Și în dragoste pot apărea fisuri. La dragostea adevărată, ele pot fi ușor reparate; la cea falsă – devin prăpăstii. • Există, totuși, nuanțe între a te apropia de cineva și între cineva se apropie de tine. • Căsătoria poate fi privită și ca o relație foarte importantă, de altfel, între parteneri, marcată de raportul cerere-ofertă. Numai că unii pot primi ceea ce vor sau cer, iar alții – numai ceea ce li se oferă. • Atunci când bărbații află despre greșelile pe care n-ar trebui să le facă prin căsătorie, ei sunt, deja, căsătoriți. • Deși, în mod oficial, sclavia a fost abolită de multă vreme, ea își mai face simțită prezența în cadrul unor căsnicii sau în diferite alte relații de cuplu. • Îndrăgostiții se recunosc ușor, în ciuda măsurilor pe care și le iau. Ei degajă un discret parfum de dragoste. • În cadrul relațiilor dintr-un cuplu poate exista și următoarea variantă: el o duce de braț, iar ea îl duce de nas. După caz, și reciproca este posibilă. • Sunt și unele lucruri de care, pentru a le învinge, trebuie să te îndepărtezi cât mai mult de ele. De exemplu, soacrele. • Căsătoria este o stare acceptată de către femei și bărbați, prin consens. Altfel, ar trebui să se certe cu alții. • Dragostea nu se poate ascunde. Decât, cel mult, într-o altă dragoste. • În marile povești de iubire ale omenirii, bărbații au avut rolul unor temple ridicate în cinstea femeilor pe care le-au iubit.

